

ROMANIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILA NR. 2006
Sedinta publica din data de 10 mai 2006

S-au luat in examinare recursurile declarate de paratii Directia Regionala Vamala pentru Autoritatea Nationala a Vamilor si Directia Generala a Finantelor Publice , impotriva sentintei civile din 27 februarie 2006, pronuntata in dosarul R/2005 al Tribunalului, in contradictoriu cu intimata SC X SRL, avand ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal facut in cauza se prezinta reprezentantul intimatei SC X SRL, avocat Y, lipsa fiind celelalte parti..

Procedura de citare este indeplinita.

Recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

S-a facut referatul cauzei dupa care, se constata ca la data de 8 mai 2006 s-a depus la dosar din partea intimatei SC X SRL intampinare prin care solicita respingerea recursului ca nefondat.

Reprezentantul intimatei depune la dosar un set de acte pentru a dovedi amploarea investitiilor realizate in baza licentei de concesiune si eventualele efecte negative care s-ar produce daca ar fi admis recursul. Arata ca nu are cereri de formulat in probatiune.

Curtea apreciaza ca la dosar sunt suficiente probe pentru justa solutionare a cauzei, declara inchisa faza probatorie si acorda cuvantul in dezbateri judiciare.

Reprezentantul intimatei solicita respingerea recursului ca nefondat pentru motivele invocate prin intampinarea depusa la dosar, cu obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecata. In sustinere arata ca societatea intimata are in prezent incheiate 5 licente de explorare in zona Ardealului si nu a avut niciodata angajat personal strain.

CURTEA

Prin sentinta civila din 27.04.2005 pronuntata de Tribunal in dosar /2005 s-a respins actiunea in contencios fiscal formulata de reclamanta SC X SRL impotriva paratelor Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala.

Pentru a dispune in acest sens, instanta de fond a retinut, in esenta, ca actiunea reclamantei este nefondata intrucat autoturismul importat nu poate beneficia de scutire de la plata taxelor vamale deoarece dispozitiile art. 61 alin. (1) lit. c) respectiv art. 50 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 85/2003 nu sunt incidente.

Prin decizia civila din 24.10.2005, pronuntata de Curtea de Apel in dosarul nr. /2005, s-a admis recusul declarat de reclamanta SC X SRL impotriva sentintei civile din 27.04.2005 a Tribunalului care a fost casata si cauza a fost trimisa spre rejudecare aceleiasi instante.

Pentru a dispune in acest sens, instanta de recurs a retinut ca in sedinta publica din 24.10.2005 s-a invocat un motiv de recurs de ordine publica si nerespectarea dispozitiilor art. 1 alin. (9) din Legea nr.554/2004, respectiv neparticiparea reprezentantului Ministerului Public cu prilejul solutionarii actiunii promovate de reclamanta.

Potrivit art. 1 alin. (9) din Legea nr. 554/2004, participarea in instanta a reprezentantului Ministerului Public este obligatorie.

Prin norme juridice imperative, legiuitorul a statuat ca in cauzele care sunt fundamentate pe dispozitiile Legii contenciosului administrativ, cu prilejul solutionarii acestora participarea reprezentantului Ministerului Public este obligatorie, nerespectarea acestor dispozitii atragand nulitatea hotararii pronuntate.

Prin urmare, intrucat in speta reprezentantul Ministerului Public nu a participat in instanta la solutionarea cauzei se impune casarea hotararii pronuntate si trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiasi instante care va proceda la solutionarea actiunii reclamantei cu participarea obligatorie a reprezentantului Ministerului Public.

Prin sentinta civila din 27.02.2006 pronuntata de Tribunal in dosar nr. /2005, urmare a rejudecarii dupa casare, s-a admis actiunea reclamantei SC X SRL impotriva paratelor Directia Generala a Finantelor Publice si Directia Regionala Vamala si in consecinta a anulat Decizia nr. 86/24.01.2005 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice si Declaratia vamala de import din 17.08.2004 emisa de Biroul vamal.

Au fost obligate paratele sa restituie reclamantei suma reprezentand datorie vamala si sa plateasca cheltuieli de judecata.

Pentru a dispune in acest sens, instanta de fond a retinut ca autovehiculul importat de reclamanta se incadreaza in categoria bunurilor utilizate in activitatea de explorare in vederea obtinerii produsului minier pentru care

aceasta detinea licenta de concesiune pentru explorare/1999, licenta care o indreptatea sa exploreze resurse de minereuri polimetalice si auro-argintifere din perimetrul A, pe o durata de 5 ani si in temeiul careia beneficia de scutirea de taxe vamale.

S-a relevat ca raportat la prevederile licentei de explorare autoturismul de teren importat in luna mai 2004, este necesar pentru transportul personalului, uneltelor si utilajelor necesare preluarii de esantioane geochimice, a colectarii si transportarii lor in vederea analizarii, esantioanele preluandu-se de pe o suprafata montana de peste 100 de km patrati.

Impotriva acestei hotarari judecatoresti au declarat recurs paratele Directia Regionala Vamala si Directia Generala a Finantelor solicitand admiterea recursului, modificarea in tot a hotararii atacate in sensul respingerii actiunii reclamantei.

In motivarea recursului sau parata Directia Regionala Vamala arata ca in mod eronat instanta de fond a retinut faptul ca autoturismul de teren se incadreaza in categoria bunurilor utilizate in activitatea de explorare in vederea obtinerii produsului minier si beneficiaza de facilitati la plata drepturilor vamale. Adresa Agentiei Nationale pentru Resurse Minerale pe care o invoca in sustinerea actiunii nu are relevanta juridica, deoarece Autoritatea vamala are competenta exclusiva in stabilirea cuantumului drepturilor vamale la importul bunurilor, pe baza documentelor prezentante.

In sustinerea recursului promovat recurenta Directia Generala a Finantelor Publice a invederat ca instanta de fond a comis un exces de putere atunci cand a apreciat ca Agentia Nationala pentru resurse minerale poate interpreta legea si poate emite acte juridice cu valoare interpretativa.

S-a relevat totodata ca hotararea pronuntata a fost data cu aplicarea gresita a dispozitiilor legale incidente in materia analizata, intrucat temeiul juridic al actiunii introductive invocat de reclamanta in sustinerea demersului judiciar si anume dispozitiile art. 50 alin. a) din Legea nr. 85/2003, nu este aplicabil in speta, cata vreme in cauza erau direct incidente prevederile art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 61/1998, reclamanta neproband asupra imprejurarii ca se incadreaza in dispozitiile anterior citate.

Deliberand asupra recursurilor promovate de recurente, Curtea retine urmatoarele:

Reclamanta SC X SRL este titulara licentei de concesiune pentru explorare din 14.12.1999.

Obiectul licentei de concesiune in reprezenta explorarea resurselor de minereuri polimetalice si auro-argintifere din perimetrul A.

Licenta de explorare a fost incheiata sub imperiul dispozitiilor Legii nr. 61/1998, abrogata de Legea nr. 85/2003 la data de 27 martie 2003.

In temeiul prevederilor art. 36 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 61/1998 in vigoare la momentul incheierii licentei de concesiune de explorare s-a instituit

prin prevederile art. 13.1.1. din licenta ca, titularul si subcontractantii sai angajati in activitati miniere ce decurg din aceasta licenta, beneficiaza, in baza art. 36 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 61/1998, de scutirea de taxe vamale a importurilor de bunuri necesare pentru executarea activitatilor miniere.

Conform prevederilor art. 36 alin. 3 din Legea nr. 61/1998 facilitatile acordate titularilor licentelor raman neschimbate pe intreaga durata a licentei.

Conform prevederilor art. 60 alin. 1 din Legea minelor nr. 85/2003, care a abrogat la data publicarii sale Legea minelor nr. 61/1998, prevederile licentelor de explorare incheiate inainte de intrarea in vigoare a Legii nr. 85/2003 si aprobate, sau in curs de aprobare de catre Guvern, raman valabile pe intreaga lor durata, in conditiile in care au fost incheiate.

In cursul lunii mai a anului 2004, reclamanta a importat un autovehicul Mitsubishi L200.

La data efectuarii importului, parata Directia Vamala i-a eliberat reclamantei autorizatia din 13.05.2004 privind acordarea regimului vamal favorabil, insotita de o anexa in care se mentioneaza obligatia acesteia sa prezinte autorizatia si documentele legale justificative pentru a se verifica daca bunul importat beneficiaza de facilitati vamale.

In urma adresei din 04.06.2004 emisa de Autoritatea Nationala a Vamilor, Biroului vamal din cadrul Directiei Regionale Vamale, s-au stabilit in sarcina reclamantei taxe vamale prin declaratia vamala din 17.08.2004, intrucat s-a apreciat ca bunul importat de reclamanta nu poate fi incadrat in categoria bunurilor necesare pentru obtinerea produsului minier.

Forul tutelar al reclamantei, Agentia Nationala pentru Resurse Minerale a apreciat ca autovehiculul importat de reclamanta se incadreaza in categoria bunurilor utilizate in activitatea de explorare in vederea obtinerii produsului minier.

Invocand prevederile art. 50 alin. 1 lit. a si alin. 2 din Legea minelor nr. 85/2003, precum si prevederile art. 13.1.1. din licenta de explorare nr. 1057/1999 cu trimitere la dispozitiile art. 36 alin. 1 lit. b) din Legea minelor nr. 61/1998 care era in vigoare in momentul incheierii licentei de concesiune, reclamanta a invocat scutirea de taxe vamale, relevand ca bunul in litigiu este necesar pentru executarea activitatilor miniere, in faza de identificare a zacamintelor si evaluare cantitativa si calitativa a acestora.

Conform prevederilor art. 36 alin. 1 lit. b) si alin. 3 din Legea nr. 61/1998 titularul licentelor beneficiaza, pe intreaga durata a acestora, de facilitatea fiscala constand in scutirea de taxe vamale a importului de bunuri necesare pentru executarea activitatilor miniere.

Legea nr. 85/2003 care a abrogat Legea nr. 61/1998 preia, in forma initiala, dispozitiile anterior citate in art. 50 alin. 1 lit. a), statuand ca titularii licentei beneficiaza cu titlu de facilitati fiscale de scutirea de taxe vamale pentru

importuri de bunuri necesare pentru executarea activitatilor miniere de explorare si exploatare pentru obtinerea produsului minier.

Potrivit dispozitiilor art. 60 din Legea nr. 85/2003 prevederile licentelor de explorare si/sau exploatare aprobate de Guvern raman valabile pe intreaga durata, in conditiile in care au fost incheiate; la solicitarea titularilor de licente de explorare si/sau exploatare, prevederile licentelor valabil incheiate la data intrarii in vigoare a prezentei legi putand fi modificate si completate.

Potrivit Legii minelor, prin activitatea de explorare se intelege ansamblul de studii si activitati pentru identificarea zacamintelor, evaluarea cantitativa si calitativa a acestora, precum si determinarea conditiilor tehnice si economice de valorificare.

Reclamanta a invocat in sustinerea demersului sau privitor la acordarea facilitatii fiscale prevazute de dispozitiile art. 36 lit. b. din Legea nr. 61/1998 in vigoare la momentul acordarii licentei de concesiune, respectiv prevederile art. 13.1.1. din acest document.

In sustinerea demersului judiciar initiat s-a facut evident trimitere si la prevederile art. 50 alin. 1 lit. a. din Legea nr. 85/2003 in forma existenta anterior modificarilor si completarilor aduse de Legea nr. 237/2004 si Legea nr. 284/2005 care reluau in cuprinsul acestui articol dispozitiile art. 36 lit. b din Legea nr. 61/1998.

Din perspectiva prevederilor art. 60 ale Legii nr. 85/2003 facilitatile acordate titularilor licentelor potrivit Legii nr. 61/1998 raman nemodificate pe intreaga durata a licentei.

Asadar, posibilitatea ca reclamanta, in calitate de titulara a licentei din 1999, sa beneficieze de facilitata fiscala prevazuta de art. 36 alin. 1 lit. b din Legea nr. 61/1998 si art. 13.1.1 din licenta de explorare nu poate fi contestata.

Ramane insa sa se stabileasca daca bunul importat in baza contractului de vanzare-cumparare din 28 aprilie 2004 poate fi inclus in categoria bunurilor necesare pentru executarea activitatilor miniere, respectiv de explorare.

Titulara licentei de concesiune a relevat ca bunul importat este necesar desfasurarii fazei de identificare a zacamintelor si evaluare cantitativa si calitativa a acestora, fiind folosit la transportul personalului, a uneltelor si utilajelor necesare prelevarii de esantioane geochimice, a colectarii si transportarii acestor esantioane in vederea analizarii lor, esantioanele prelevandu-se de pe o suprafata montana de 100 km patrati.

Recurenta Directia Regionala Vamala a relevat ca un autoturism mixt destinat transportului de persoane si marfa nu este utilizat pentru obtinerea efectiva a produsului minier, in categoria bunurilor pentru care se pot acorda facilitatile vamale despre care face vorba art. 50 din Legea nr. 85/2003 intrand doar bunurile necesare pentru executarea activitatilor miniere de explorare si exploatare pentru obtinerea efectiva a produsului minier.

Potrivit Legii minelor, prin activitatea de explorare se intelege ansamblul de studii si activitati pentru identificarea zacamintelor, evaluarea cantitativa si calitativa a acestora, precum si pentru determinarea conditiilor tehnice si economice de valorificare.

Interpretarea data de recurenta acestor prevederi adauga la lege, cata vreme o astfel de distinctie nu s-a facut expres in dispozitiile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2003, art. 3 pct. 1 din Legea nr. 61/1998.

Astfel, activitatea de explorare este definita ca ansamblu de studii si activitati, care presupune atat operatiunile de identificare a zacamintelor, de evaluare, cat si determinarea conditiilor de valorificare.

Prin natura sa bunul importat apare ca fiind necesar in desfasurarea activitatilor de identificare a zacamintelor, caracteristicile sale tehnice facand posibila utilizarea lui in dublu scop, atat pentru deplasarea personalului, cat si pentru transportul utilajelor necesare activitatii pentru identificarea zacamintelor.

Din aceasta perspectiva, motivul de recurs invocat de recurenta Directia Regionala Vamala nu poate fi primit.

Nu se poate retine nici incidenta in speta a dispozitiilor art. 304 pct. 4 Cod procedura civila, instanta de fond nedepasind atributiile puterii judecatoresti prin dezlegarea data pretentiilor deduse judecatii.

Actul jurisdictional atacat prin prezenta procedura nu este rezultatul unui exces de putere, cata vreme el se fundamenteaza pe baza constatarilor facute in aplicarea legii la situatia determinata in speta si care a fost dedusa judecatii.

Nu se poate retine ca acest act jurisdictional a avut la baza adresa emanand de la Agentia Nationala pentru Resurse Minerale.

Hotararea judecatoreasca recurata s-a dat in aplicarea prevederilor art. 36 alin. 1 lit. b din Legea nr. 61/1998, raportat la art. 13.1.1. din licenta din 1999, fapt care rezulta in mod indubitabil din considerente.

In ceea ce priveste cel de-al doilea motiv de recurs, si anume cel prevazut de art. 309 pct. 9 Cod proc. civ., nici acesta nu subzista, intrucat reclamanta nu a invocat facilitatea fiscala prevazuta la art. 36 alin. 1 lit. c din Legea nr. 61/1998.

Pentru considerentele de fapt si de drept anterior expuse si fundamentat pe dispozitiile art. 312 Cod proc. civ. Curtea urmeaza sa respinga ca nefondate recursurile promovate de recurente.

In temeiul art. 274 alin. 1 Cod proc. civ., recurentele vor fi obligate sa plateasca intimatei suma reprezentand cheltuieli de judecata in recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de paratele Directia Regionala Vamala pentru Autoritatea Nationala a Vamilor si de Directia Generala a Finantelor

Publice impotriva sentintei civile din 27.02.2006, pronuntata in dosarul /2005 al Tribunalului, pe care o mentine in intregime.

Obliga recurentele sa plateasca intimitei SC X SRL suma reprezentand cheltuieli de judecata in recurs.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 10 mai 2006.